

15. שילם אדם סכום מקדמה, רשאי הוא לנכות מהסכום שעליו לשלם בעד אגרות החוב שהוא רוכש לפי סעיף 14, את סכום המקדמה ששילם כאמור, ואשר טרם ניכה כאמור בסעיף 14 לחוק המקדמה.

16. שילם אדם סכום מקדמה ולא הודיע למנהל עד תום 3 חודשים מיום תחילתו של חוק זה כי רכש אגרות חוב שעליו לרכוש לפי סעיף 14 או כי ברצונו לרכוש אגרות חוב נושאות ריבית, רשאי המנהל לשלוח לו אגרות חוב נושאות פרסים בסכום האמור ועם מסירתן יראוהו כאילו רכש את אגרות החוב שנשלחו אליו וניכה ממחירן את סכום המקדמה ששילם בעדן.

17. (א) רכש אדם אגרות חוב לפי האמור בסעיף 14, וניכה את סכום המקדמה ששילם, כאמור בסעיף 15, ולאחר מכן הופחת סכום המקדמה שהוא חייב בו בהחלטת המנהל לפי סעיף 10 לחוק המקדמה, או בערעור לפי סעיף 12 לחוק האמור, רשאי בעל אגרות החוב לדרוש את פדיון אגרות החוב בסכום השווה לסכום ההפחתה.

(ב) רכש אדם אגרות חוב לפי האמור בסעיף 14, ולאחר מכן הוגדל סכום המקדמה שהוא חייב בה, אם בקביעת המנהל לפי סעיף 8 לחוק המקדמה, ואם בהחלטתו לפי סעיף 10 ואם בערעור לפי סעיף 12 לחוק המקדמה, חייב הוא לרכוש אגרות חוב נוספות בסכום ההגדלה תוך שלושה חודשים מיום הקביעה, ההחלטה או פסק הדין בערעור. על רכישה נוספת לפי סעיף קטן זה יחולו הוראות הסעיפים 15 ו-16.

18. שר האוצר ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצועו, ובכלל זה — מינוי מועצה לפיקוח על ההגרלות וקביעת תפקידיה, אולם תקנות לפי סעיף 5 יותקנו לפני הוצאת אגרות החוב.

ל ו י א ש כ ו ל
שר האוצר

מ ש ה ש ר ת
ראש הממשלה

י צ ח ק ב נ - צ ב י
נשיא המדינה

מספר 63

חוק לתיקון ולקיום תוקף של תקנות ההגנה (כספים), תשי"ד — 1954 *

1. מיום תחילתו של חוק זה יהיה הנוסח של תקנות ההגנה (כספים), 1941¹ (להלן — התקנות העיקריות), כאילו לא הותקנו תקנות שעת-חירום לתיקון תקנות ההגנה (כספים), תשי"א—1951².

2. התקנות העיקריות יעמדו בתקפן, בשינויים המפורטים להלן, עד יום י' בתמוז תשט"ו (30 ביוני 1955).

3. בתקנה 3 לתקנות העיקריות —
(1) בהערת השוליים, בסופה, תיווסף המלה "וזהב" ;

* נתקבל בכנסת ביום כ"ו באב תשי"ד (25 באוגוסט 1954) : הצעת החוק ודבריו הסבר נתפרסמו בה"ח 212, תשי"ד, עמ' 269.

¹ ע"ר 1941, תוס' 2 מס' 1138, עמ' 1380.

² ק"ח 163, תשי"א, עמ' 772 ; ס"ח 101, תשי"ב, עמ' 256 ; ס"ח 141, תשי"ד, עמ' 52.

- (2) בתקנת משנה (1), לאחר המלים „מטבע זר“, בכל מקום שהן מצויות באותה תקנת משנה, יוספו המלים „או זהב“ ;
- (3) בתקנת משנה (2), בסופה, במקום הנקודה יבוא פסיק, ואחריו יוספו מלים אלה :
- „ולגבי כל פעולה בקשר לזהב, אדם המוסמך על ידי שר האוצר או מטעמו לסחור בזהב“ ;
- (4) אחרי תקנת משנה (3) תיוסף תקנת משנה זו :
- „(4) לצורך תקנה זו, המונח „זהב“ אינו כולל כלי זהב.“

4. אחרי תקנה 4 לתקנות העיקריות תיוסף תקנה זו :
5. לא יחזיק אדם ולא יטלטל זהב, פרט לכלי זהב, במקום הרבים כמעמעותו בסעיף 5 לפקודת החוק הפלילי, 1936¹, אלא בהיתר מאת שר האוצר, או מטעמו.
5. בתקנה 10 לתקנות העיקריות, אחרי תקנת משנה (4) תיוסף תקנת משנה זו :
- „(5) גידון אדם על עבירה על תקנה 3 ביחס לזהב או גידון אדם על עבירה על תקנה 5, יוחרם הזהב שביחס אליו נעברה העבירה לטובת המדינה וייעשה בו כפי שיוורה שר האוצר, אם דרך כלל ואם למקרה מסויים או לסוג מסויים של מקרים.“
6. תחילתו של חוק זה היא מיום ד' בחשון תשט"ו (31 באוקטובר 1954).

ל ו י א ש כ ו ל
שר האוצר

מ ש ה ש ר ת
ראש הממשלה

י צ ח ק ב ן - צ ב י
נשיא המדינה

¹ ע"ר 1036, חוס' 1 מס' 652, עמ' 268.